

TOLO SERVERA

FRAGMENTS

ARBRE I PARET

En un racó a prop d'aquí, a les afores, vora el camí
un marge sec s'aixeca altiu, pedra envellida per mil estius
I en una enclotxa, entrelaçat habita un arbre de cor tapiat
antiga soca, arrels d'acer cobreix la roca de verd lleuger

Tots dos són un, tots dos plegats
tots dos s'alegren d'haver-se trobat
i el sol se pon i cau la nit
i la lluna plena els hi dona es pit

L'un a l'altre s'aferran, ballen a ran de terra
els hi és igual no moure's d'aquí

Estimen fora mesura, que l'ànima no té cura
quan a l'amor ja li has dit que si
quan a l'amor ja li has dit que si

Arbre es demana qui el va sembrar, paret vol saber qui la va alçar
no és que les coses no vagin bé, és que hi ha preguntes que s'han de fer
La vida ho posa tot al seu lloc no vol la fusta acostar-se al foc
el mur és fort i aguanta ferm pedra templada per mil hiverns

Tots dos ben junts, tots dos fermats
i és que existeixen les casualitats
i el sol ja surt i mor la nit i la lluna plena ja s'ha adormit

L'un a l'altre s'aferran ballen a ran de terra
els hi és igual no moure's d'aquí
Estimen fora mesura
que l'ànima no té cura
quan a l'amor ja li has dit que si

L'un a l'altre s'aferran ballen a ran de terra
els hi és igual no moure's d'aquí
Estimen fora mesura, que l'ànima no té cura
quan a l'amor ja li has dit que si

L'un a l'altre s'aferran
ballen a ran de terra
els hi és igual no moure's d'aquí

Estimen fora mesura, que l'ànima no té cura
quan a l'amor ja li has dit que si
quan a l'amor ja li has dit que si
quan a l'amor ja li has dit que si

CANÇÓ D'AMOR A MITGES

Com contar-te això
no et vull rompre el cor
saps bé que t'estim
que mai he mirat prim
a l'hora de dir-t'ho

No sé com així
tenc ganes de partir
i costen els adeus
a vegades són els peus
a vegades el camí

I és que no
no puc dir-te que tot anirà bé, ja no, ara no
I és que jo
ja he jugat en aquest joc
i l'amor quan és a mitges no va enlloc

Mira, ara que ho dius
potser i tot, te'n rius
pens just el mateix
que quan s'acaba el peix
val més cercar-lo a un altre riu

Plora com tu saps
ja s'ha desfet el llaç
val més tard que mai
si tu vols temps i espai
no et preocupis, ho tendràs

I és que no
no puc dir-te que tot (a)nirà bé, ja no, ara no
I és que jo
també sé com va aquest joc
i l'amor quan és a mitges no va enlloc

No, no, no va enlloc
sé que no va enlloc, no, no
no va enlloc
l'amor quan és a mitges no va enlloc

FRAGMENTS

Respirar, respirar fons, respirar fons i saltar
Prendre el vol, prendre el vol lluny
prendre el vol i no tornar
Microcosmos s'alineen al atzar
universos que te caben dins sa mà

Aprendràs, aprendràs que,
aprendràs que tot se perd
Somiaràs, somiaràs que
somiaràs que estàs despert
Aleatorietat de formes al niguls
cadascuna d'elles bé podries ser tu

Tota vida se compòn d'esquemes, bits i àtoms i sistemes
condicions idònies, gravetat
Tot allò que veus i sents i toques, aigua i vent tallant la roca
són fragments de crua realitat

Continuar, continuar com, continuar com si no res
Aclucar, aclucar els ulls, aclucar els ulls, mollar pes
Intricats patrons conformen cada pell
infinits dibuixos, el mateix pinzell

Tota vida se compòn d'esquemes, bits i àtoms i sistemes
condicions idònies, gravetat
Tot allò que veus i sents i toques, aigua i vent tallant la roca
són fragments de crua realitat

Tota vida se compòn d'esquemes, bits i àtoms i sistemes
condicions idònies, gravetat
Tot allò que veus i sents i toques, aigua i vent tallant la roca
són fragments de crua realitat

Tota vida se compòn d'esquemes...
condicions idònies, gravetat...
Tot allò que veus i sents i toques...
són fragments de crua realitat
són fragments de crua realitat
són fragments...

I a la fi, a la fi ho veus
a la fi ho veus tot bén clar
Ara sí, ara sí que, ara sí, punt i final

BLANC O NEGRE

Així de clar, una de calç i una de fina arena
així va bé, així fa mal, així aprenim de que va el món
aturar de cop, tornar a partir de qualsevol manera
cremar les naus o canviar el rumb, tancat amb clau o obert del tot

El ying, el yang, el cel, l'infern, mirar envant o enrera
a cara o creu, amunt, avall, ni un pic a la primera
callar o dir-hó, quedar o fugir, fer-te el valent o fer-te el mort

Blanc o negre tot o gens
blanc o negre, tot el temps
blanc o negre, el gris inexistent

I si no vols? i si no ho val? i si tot pesa massa?
i si podem? i si triam qualsevol altre matis?
si estira un i l'altre empeny faràn vessar la tassa
no importa tant qui té raó si l'ha perduda pel camí

Res és tan gran, ni tan petit, depén des d'on se mira
el 6 ben bé podria ser un 9 si la pissarra es gira
estar d'acord no és baixar el cap, avui per tu, demà per mi

Blanc o negre, no n'hi ha més
blanc o negre i al revés
blanc o negre, el gris impertinent

Blanc o negre, és més senzill
blanc o negre, cap perill
blanc o negre, el gris penja d'un fil

Blanc o negre
blanc o negre
blanc o negre, el gris penja d'un fil

INTRAVENÓS

Aquell amor va començar, de sobte, com si res
te mires i ja està, no vols mirar a ningú més
d'aquí a la concupiscència no hi ha més que un pas
ara sues i gemegues, ara dius: "Te quedaràs?" (let me)

Un dia el seu raspall de dents va comparèixer al bany
pareix mentida, el temps s'estira, encara no fa un any
la vida se t'enreda, tot és cosa d'un instant
ara lluites, ara et deixes
ara et llançes fent un triple salt mortal

Intravenós era el pacte firmat per tots dos
Intravenós, què volien que fos?

Aquell amor va continuar com fan tots els amors
rialles, abraçades, jocs de mans per els cantons
d'aquí a comanar el bressol no hi ha més que un retràs
ara flipes i t'ho penses, ara saps que et quedaràs

Un dia et seus al porxo del jardí d'un adossat
pareix mentida, el temps fa via, qui s'ho hauria imaginat?
"La vida és el que passa mentre anam fent altres plans"
i és que Lennon ja ho sabia
no hi ha llibre que ens ensenyi a fer-nos grans

Intravenós era el tracte acordat per tots dos
Intravenós, que esperaven que fos?

D'aquell amor, no tenc informació del desenllaç
vull creure que el cuidaren i no va acabar a un desguàs
de qualsevol manera, no és gens fàcil fer-hó be
que la vida t'embolica
i si un dia sé el secret, ja t'ho diré
i si un dia sé el secret, ja t'ho diré

Intravenós, ventoler com un mar tempestuós
Intravenós, obstinat, capritxós
Intravenós, enganxats a un desig contagiós
Intravenós, fora corda, infecció

Intravenós era el pacte firmat per tots dos
Intravenós, què volien que fos?
què volien que fos? què volien que fos?

EL TEU NOM

Ara te veig, ara ja no
ara ets silenci, ara t'escolt
ara ets calfred que crema com el foc

Ara ets paraula, ara ets un gest
ara ets record que es fa present
ara ets un cos, ara ets tota la gent

Ara ets llavor, ara ets el fruit
és que ho ets tot quan tot és buit
ara ets aquí, ara ja has fuit

Ara ets el teu nom, ara ets el teu nom
el teu nom, ara ets el teu nom

Ara ets gegant, ara ets un traç
ara ets lo etern i lo fugaç
ara ets a prop i amb un sospir te'n vas

Ara fatal, ara te'n rius
ara què tal, ara què dius?
ara ets la gota que desborda el riu

Ara ets el doi que perd el seny
si sí o si no, ara que feim?
ara plegats, ara que caim

Ara ets el teu nom, ara ets el teu nom
el teu nom, ara ets el teu nom... eh-eh-eh

Ara ets el teu nom, ara ets el teu nom
el teu nom, ara ets el teu nom...

Ara i ara i ara ets el teu nom, ara ets el teu nom
el teu nom, ara ets el teu nom...

SES MANS DELS MEUS PARES

Ses mans de munpare són grosses i fermes
aguanten galernes, s'embruten de fanc
ses mans de munpare són grans i faneres
i omplen sanaies de pa

Ses mans de mumare són blanques i tendres
recullen les cendres que no pot granar
ses mans de mumare són fortes i eternes
si cauen, se tornen aixecar
si cauen, se tornen aixecar

Ses mans de munpare són dignes de veure
són bones de creure, són sàvies lliçons
ses mans de munpare no es deixen distreure
ni amb contes ni amb ximpls cançons

Ses mans de mumare no volen tristesa
no tenen peresa, no saben dir "no"
ses mans de mumare són mans de princesa
princesa d'història d'amor
princesa d'història d'amor

Ses mans de munpare coneixen sa feta
des sant i sa festa se'n riuen bén fort
ses mans de munpare entreveuen sa meta
no tenen ni tendràn mai por

Ses mans de mumare són dames discretes
són nines coquetes que prenen el sol
ses mans de mumare no porten caretes
i enxampen ses coses al vol
i enxampen ses coses al vol

Ses mans de munpare són velles amigues
carreguen fatigues, es llauren la sort
ses mans de munpare ni enganyen ni intriguen
confien i t'obrin el cor

Ses mans de mumare són roca pulida
consol i guarida de tots i cada un
ses mans de mumare estàn plenes de vida
i sa vida la donen per tu
i sa vida la donen per tu
i sa vida la donen per tu...

CIUTADÀ LUNAR

Amb el cor descamisat, l'esperit descamuijat
trebucada la paraula, el gest confús
Amb el seny atropellat aparenta més edat
li és igual, aquesta vida és d'un sol ús

No té por d'anar tot sol, és ocell que pren el vol
no li importa si de cara bufa el vent
Automàtic, el pilot, cap amunt o cap enllloc
ell confia i es deixa dur per la corrent

Ciudadà lunar, a poc a poc i sense pressa va
Ciudadà lunar, gota a gota es va beguent l'oceà

Si l'escoltes te convenc de que pots jugar amb el temps
comprimir l'eternitat en un minut
Costa avall i sense frens, l'existència és com un llenç
tu la pintes del color que et ve de gust

Ciudadà lunar, un, dos, tres i arranca a caminar
Ciudadà lunar, dona corda al món i el fa girar

Jo voldria ser com ell, vendre es mul, penjar es capell
a vegades no sé perquè tant de trui
Continuar fins a l'infern o plegar i baixar del tren
l'una o l'altre, ja no sé que és lo que vull

Ciudadà lunar, a la llum del seu satèl.lit, va
Ciudadà lunar, ona a ona, pentinant la mar
Ciudadà lunar, no hi ha estel que el pugui fer tornar
Ciudadà lunar, ja fa estona que ha creuat l'oceà

TERCER GRAU

Tot comença amb un petit incís, una observació frugal
"Saps que et queda força bé el vestit, on has dit que és el sopar?"

De sobte, un dia, el tò se torna dur
i tot l'amor es capgira en por
tota pregunta s'estavella contra un mur
tota resposta et trenca el cor

Ara ja saps que tot és teatre, ara s'ha descobert la farsa
ara que has trobat el pany, usa la clau

Teva és la vida i teu és l'aire, teva la decisió d'alçar-te
i que ningú et someti mai a un tercer grau

Tot s'acaba quan tu dius que no, encara que et pugui fer mal
et dirà que és l'amo, que és mestre i senyor
que tan sols ell te pot cuidar

De sobte, un dia, el cel s'aixeca clar
i tot l'espant és un malson
has arrencat d'arrel la mala herba de la llar
la tempesta amaina, surt el sol

Ara ja saps que tot és teatre, ara s'ha descobert la farsa
ara que has trobat el pany, usa la clau

Teva és la vida i teu és l'aire, teva la decisió d'alçar-te
i que ningú et someti mai a un tercer grau

Des de la distància és bo de fer dir-hó
si el dolor no el tastes de primera mà
si no has de treure forces d'on no n'hi ha
i et dona per pensar, que podria ser pitjor...
(eh-eh-eh-eh...)

Ara ja saps que tot és teatre, ara s'ha descobert la farsa
ara que has trobat el pany, usa la clau

Teva és la vida i teu és l'aire, teva la decisió d'alçar-te
i que ningú et someti mai a un tercer grau

Ara ja saps que tot és teatre, ara s'ha descobert la farsa
ara que has trobat el pany, usa la clau

Teva és la vida i teu és l'aire, teva la decisió d'alçar-te
i que ningú et someti mai a un tercer grau

(nanananaiah...) a un tercer grau
(nanananaiah...) a un tercer grau
(nanananaiah...) a un tercer grau

VINT-I-UN

Li va dir, "tornaré aviat, no ploris, no, no ploris més"
i deixant-li anar sa mà, ail va pujar a aquell tren
mentre s'allunyava d'allà, pensava: "que faré
si la guerra s'enduu tot el que tenc?"

I passaven els dies i no hi havia cap notícia d'ell
l'esperança anava morint, la pena a flor de pell
recordava que es van prometre que envellirien junts
cap dels dos ha fet els vint-i-un

Si a la terra existeix l'infern, ha de ser aquí, ha de ser això
cada alé sembla el darrer, cada batec del cor
les trinxeres són cicatrius de lluita, sang i foc
on hi deixes la vida poc a poc

I passaven els dies i no hi veia cap sortida, no
la confiança se va tenyir del negre de la por
però no volia, no, donar-se per vençut
que encara no ha fet els vint-i-un...

Avançaven a l'alba i, de sobte, el cel es va incendiar
asustat i maleïnt a un clot es va amagar
capritxós que és el destí, de cara es va topar
amb un nin com ell fent de soldat

Fiant-se d'un desconegut tots dos baixaren el fusell
"si m'ajudes i t'ajud, potser arribem a vells"
alcançaren la llibertat amb llàgrimes als ulls
ni un, ni l'altre han fet els vint-i-un

"Te vaig dir - tornaré aviat - i aquí me tens, aquí ja som"
al agafar-la de sa mà es va acabar el mal son
recordaren que es van prometre que envellirien junts
i de qui no res fan els vint-i-un
i de qui no res fan els vint-i-un

MATERIA PRIMA

Digue-li cos, digue-li sòlid, digue-li substància
tema, significat, contingut o rellevància
depèn del lloc i de l'època, depèn de la circumstància
d'una infància amb valors o amb gust a família rànica

Tha tocat de prop l'odi, el dolor, la ràbia, la intolerància
t'han inundat els nassos amb la pudor de l'arrogància
t'han menyspreat els qui beuen de la font de l'abundància
si ets pobre és bogeria, si ets ric, extravagància

Tot sembla complex, confús, críptic, inexplicable
tot forma part d'una trama indesxifrabla
senyals contradictoris dintre d'un laberint impenetrable
la informació no és de fiar si res és contrastable

Tens qui amaga a la butxaca un desig inconfessable
qui es sent superior a la resta i la resta és miserable
qui fa el que vol, quan i com vol i se pensa invulnerable
la fi justifica els mitjans, les baixes són acceptables
i esperes... i confies... t'enerves... te regires...

Digue-li arrel, digue-li ànima, digue-li consciència
causa o causant, fonament, llavor o transcendència
quan la veritat copeja no queda més que rendir-se a l'evidència
i te mous, balles i navegues en la seva cadència

Digue-li arrel, digue-li ànima, digue-li consciència
causa o causant, fonament, llavor o transcendència
quan la veritat copeja no queda més que rendir-se a l'evidència
i te mous, balles i navegues en la seva cadència

La ment muta i torna a un estat de pura inocència
la veu s'allibera de tot pes, tota cadena, tota obediència
és un viatge sense retorn al centre de tota essència
suprema és la forma, perfecte circumferència

Ho contemples... ho admires... Agafes aire... i te tires

Ni la raça, ni la pell, ni amb nosaltres, ni contra ells
el que importa és la matèria prima
Ni una conta a les Caimans, ni un palau al regne dels sultans
lo vital és la matèria prima

Matèria prima - Matèria prima - Matèria prima - Matèria prima

Ni medalles, ni millions, ni preuades possessions
Ni sermons altisonants, ni portada als principals mitjans
Ni la raça, ni la pell, ni amb nosaltres, ni contra ells
Ni una conta a les Caimans, ni un palau al regne dels sultans

el que importa és la matèria - el que importa és la matèria
el que importa és la matèria prima
lo vital és la matèria - lo vital és la matèria
lo vital és la matèria prima

Matèria prima - Matèria prima - Matèria prima - Matèria prima